

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2025

542. Αγρίνιον.—Παπαστράτειο Εκπαιδευτήριο.

Agrinio.—Instituts Papastratos.

Παπαστράτειο Γυμνάσιο Αγρινίου

(Στη φωτογραφία: Ο Παπαποστόλης με τον γεωμέτρη Νίκο Γεωργιάδη στο δασύλλιο του Αγ. Χριστοφόρου)

Ο Παπαποστόλης (κατά κόσμον Απόστολος Φαφούντης) γεννήθηκε στο Αγρίνιο τον Ιανουάριο του 1874. Τον Σεπτέμβριο του 1901 έλαβε το ιερατικό σχήμα στο Θέρμο Αιτωλ/νίας και τον Ιούνιο του 1903 χειροτονήθηκε ιερέας στην Αθήνα. Στη συνέχεια, ανέλαβε εφημέριος στον Ι.Ν. Αγίου Χριστοφόρου Αγρινίου (Παλαιό). Το 1924 ο τότε Μητροπολίτης Κωνσταντίνος τον ανεκήρυξε Αρχιερατικό Επίτροπο. Ακολούθως, χρίσθηκε Αρχιμανδρίτης.

Ο Παπαποστόλης αποτέλεσε πρότυπο στοργικού ποιμένα και άοκνου κοινωνικού εργάτη.

Το δασύλλιο του Αγίου Χριστοφόρου, όπως και η ανέγερση του Ιερού Ναού του Αγίου Χριστοφόρου (Νέου), αποτελούν καρπούς της δικής του προσπάθειας. Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στην καίρια συμβολή του κατά τις διαπραγματεύσεις των δρων απελευθέρωσης του Αγρινίου μεταξύ των αντάρτικων δυνάμεων του ΕΛΑΣ και των ταγματασφαλιτών που τελούσαν υπό τις διαταγές του Γεωργίου Τολιόπουλου, στις 14 Σεπτεμβρίου του 1944, χάρη στην οποία αποφέύχθηκε ο αλληλοσπαραγμός.

Η αποδημία του στις 13 Αυγούστου του 1960 σκόρπισε απέραντη θλίψη στους κατοίκους του Αγρινίου και της Αιτωλοακαρνανίας ολόκληρης.

Ιανουάριος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
				1	2	3
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Εγκαίνια Παπαστρατείου Δημοτικής Βιβλιοθήκης

Την Κυριακή, 17 Μαΐου 1964, επί δημαρχίας Γ. Παπαϊωάννου, πραγματοποιήθηκαν στο Αγρίνιο τα εγκαίνια της Παπαστρατείου Δημοτικής Βιβλιοθήκης, παρουσία του Ευάγγελου Παπαστράτου, δωρητή του Ιδρύματος. Η λειτουργία της Βιβλιοθήκης ξεκίνησε στις 17 Αυγούστου του ίδιου έτους. Από το 1984 η Βιβλιοθήκη στεγάζεται σε παρακείμενο κτίριο που ανεγέρθηκε με νέα δωρεά της οικογένειας Παπαστράτου.

25

Φεβρουάριος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

Στις 9 Μαρτίου του 1926, ημέρα Τρίτη και ώρα 5 μ.μ., στο Γυμνάσιο Αγρινίου, ιδρύεται ο Παναιτωλικός Γυμναστικός Σύλλογος Αγρινίου.

Ο Παναιτωλικός, που είναι γνωστός περισσότερο ως πιοδοσφαιρική ομάδα του Αγρινίου, συνέβαλε καθοριστικά στην πνευματική ανάπτυξη αυτής της πόλης, καθώς προσέφερε πλούσιο Φιλεκπαιδευτικό Έργο.

Η Φιλεκπαιδευτική του Δράση άρχισε δυναμικά το 1926 και εμπλουτίστηκε το 1932 με τη λειτουργία:

α) Υπηρεσίας Παιδονομίας, από τον Απρίλιο του 1926 μέχρι τέλους του 1933.

β) Νυχτερινών Σχολών από τον Οκτώβριο του 1926 μέχρι τον Ιούνιο του 1983.

γ) Τμήματος Γαλλικής Γλώσσας, που ιδρύεται στις 14 Νοεμβρίου 1932.

Η σημαντικότερη συμβολή του "Παναιτωλικού" στην τοπική κοινωνία ήταν η λειτουργία Νυχτερινών Σχολών επί 57 συνεχή έτη, από όπου αποφοίτησαν χιλιάδες άποροι εργαζόμενοι νέοι.

Μάρτιος

<i>Κυρ</i>	<i>Δευ</i>	<i>Τρί</i>	<i>Τετ</i>	<i>Πέμ</i>	<i>Παρ</i>	<i>Σάβ</i>
------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

1

2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

25

Μεγάλη Παρασκευή, Ι4 Απριλίου 1944.

Η μέρα που εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς κατακτητές 120 πατριώτες, ως αντίποινα για το σαμποτάζ σε αμαξοστοιχία που μετέφερε τρόφιμα και πολεμοφόδια στις δυνάμεις Κατοχής.

Στις πέντε παρά τέταρτο τα ξημερώματα της θλιβερής εκείνης Παρασκευής, ο επικεφαλής φρουρός των φυλακών Αγρινίου φώναξε τρία ονόματα:

Αναστασιάδης, Σαλάκος, Σούλος!

Πρόκειται για τους τρεις πατριώτες που οδηγήθηκαν στην κεντρική πλατεία της πόλης και κρεμάστηκαν στους φανοστάτες.

Τα άψυχα σώματά τους έμειναν επιδεικτικά εκεί όλη τη Μεγάλη Παρασκευή μέχρι το μεσημέρι του Μεγάλου Σαββάτου που τους μετέφεραν σε ομαδικό τάφο δίπλα από τον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδας.

Οι υπόλοιποι 117 ήρωες οδηγήθηκαν κατά δεκάδες απέναντι από τις φυλακές, πίσω από το ιερό της εκκλησίας,

και εκτελέστηκαν δια τυφεκισμού.

Ανάμεσα στους νεκρούς αγωνιστές ήταν και έφηβοι, καθώς και μία γυναίκα, η Κατίνα Χατζάρα.

(Στη φωτογραφία: σκηνή από το ετήσιο μνημόσυνο των 120 εκτελεσθέντων πατριωτών από τους Γερμανούς τον Απρίλιο του 1944)

Απρίλιος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Εγκαίνια του θερινού Κινηματογράφου "Ελληνίς". Στη φωτογραφία διακρίνεται μεταξύ άλλων ο Παπαποστόλης.

Το 1934 λειτουργεί στο Αγρίνιο ο πρώτος θερινός κινηματογράφος του Πάρκου, στο καφενείο, ιδιοκτησίας Νικολάου Κονταξή και Αριστείδη Παρθένη.

Το 1952 τελούνται τα εγκαίνια του θερινού κινηματογράφου «Ελληνίς», ιδιοκτησίας Ν. Κονταξή, στην οδό Μ. Μπότσαρη στο Αγρίνιο.

Σε παρακείμενο χώρο λειτουργεί ταυτόχρονα και η αίθουσα «Φαντασία», ειδικά διαμορφωμένη για χορούς και θεατρικές παραστάσεις.

Από το 1983 αμφότεροι οι χώροι ψυχαγωγίας ανήκουν στον Δήμο Αγρινίου.

25

Μάιος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Από το 1922 έως το 1924 υπήρξε σταδιακή εγκατάσταση προσφύγων στο Αγρίνιο. Το 1926 παραδόθηκαν τα πρώτα προσφυγικά σπίτια. Ωστόσο, μέχρι και το 1930 υπήρχαν ακόμη άστεγες οικογένειες, που συνωστίζονταν σε τρεις μεγάλες παράγκες στον «Παλιό Συνοικισμό».

Οι Σύλλογοι των προσφύγων ζήτησαν, και πέτυχαν τελικά, να παραχωρηθεί για τον σκοπό αυτό το κτήμα Αδελφών Παπαστράτου έκτασης 54 στρεμμάτων, που δεν ήταν άλλο από το σημερινό Πάρκο, που οι Αδελφοί Παπαστράτου είχαν αγοράσει από τον λογοτέχνη Κώστα Χατζόπουλο.

Η τότε Κυβέρνηση προχώρησε στην απαλλοτρίωση του κτήματος, αλλά η απόφαση εκείνη προκάλεσε την καθολική αντίδραση δημοτικής αρχής και δημοτών.

Οι πρόσφυγες, παρόλο που η απαλλοτρίωση ήταν πια τετελεσμένο γεγονός, δηλώνουν πρόθυμοι να παραιτηθούν, αρκεί να τους εξασφαλισθεί άλλος χώρος εγκατάστασης, άηως και έγινε.

(Στη φωτογραφία: Κατασκευή των πρώτων δρόμων στα Προσφυγικά με τη συμβολή και προσωπική εργασία των προσφύγων, 1950)

Ιούνιος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

25

ΚΩ(Ν)ΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

(Στην φωτογραφία ο Κωνσταντίνος Χατζόπουλος το 1919 με την κόρη του Σέντα-Ελένη στο Αγρίνιο στο κτήμα του στα «Λυκορράχια» (μετέπειτα Πάρκο))

Πρωτότοκος γιός της Θεοφανής Δάτσικα και του Γιάννη Χατζόπουλου.

Γεννήθηκε στις II.5.I868 στο Εραχώρι.

Αφού τελείωσε τις τέσσερις τάξεις του δημοτικού σχολείου και τις τρεις του σχολαρχείου Αγρινίου, συνέχισε τις σπουδές του στο Γυμνάσιο Μεσολογγίου. Ο Κωστής Παλαμάς, ένας από τους θαυμαστές του, ενθυμούμενος τα κοινά μαθητικά τους χρόνια

στο Μεσολόγγι, γράφει: "...τον αγναντεύω όξω από το σπίτι μου μαθητούδι, έφηβο, να προχωρεί στο δρόμο, φροντισμένο, κομψοντυμένο, στα κατάλευκα.

Ύστερα από χρόνια βρεθήκαμε ανταρμόνειο στην Αθήνα. Εγώ πρεσβύτερος, κάπως ακουσμένος με τους στίχους μου, σκόρπιους εδώ κι εκεί. Ο Χατζόπουλος ήταν ένα έξυπνο παιδί, ζωηρό, ανυπόταχτο, διαχυτικό ή συμμαζεμένο, μα αξιαγάπητο, που μου κίνησε την προσοχή, μου ξύπνησε τη συμπάθεια. Και στο τέλος το θαυμασμό. Αργότερα γράφτηκε στο πανεπιστήμιο στα νομικά. Και πήρε το δίπλωμά του, κατόρθωμα για τους ανθρώπους του είδους του".

Τον Αύγουστο του 1920 κατά την διάρκεια ταξιδιού του με το πλοίο «Μοντενέγκρο» προς Brindisi πεθαίνει πάνω στο πλοίο. Ήταν 52 ετών. Η κηδεία του έγινε στις 7 Αυγούστου του 1920 στο Brindisi.

Ιούλιος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Στις 8 Αυγούστου του 1926, περίπου 8.000 καπνεργάτες, οι οποίοι είχαν κηρύξει απεργία από τις 31 Ιουλίου, συγκεντρώθηκαν στον χώρο της Αγίας Σωτήρας (σημερινό Πάρκο) κρατώντας μαύρες σημαίες όπου είχαν γράψει:

«Δικαία απαίτησις, ή 100 δράμια ψωμί ή ένα χρόνο απεργία»

Μετά τη διάλυση της συγκέντρωσης, ομάδα απεργών που κατευθύνονταν προς την πόλη, ήρθαν αντιμέτωποι με τις δυνάμεις της Χωροφυλακής και διατάχθηκαν να χωριστούν σε ομάδες των δύο. Αρνούμενοι να πειθαρχήσουν, ενεπλάκησαν με τις δυνάμεις των χωροφυλάκων οι οποίοι πυροβολούν αρχικά στον αέρα και στη συνέχεια εναντίον των απεργών.

Μία σφαίρα βρίσκεται στο κεφάλι του νεαρό Θεμιστοκλή Καρανικόλα που, σύμφωνα με μαρτυρίες, βρέθηκε τυχαία στον χώρο του επεισοδίου.

Μία άλλη σφαίρα τραυματίζει θανάσιμα την έγκυο καπνεργάτρια Βασιλική Γεωργαντζέλη, που ξεψύχησε λίγο αργότερα. Ήταν 29 ετών και είχε ήδη δύο παιδιά, τον Γεράσιμο 9 ετών και την Παρασκευή 5 ετών.

Ο εργάτης Δ. Τσαμπάς τραυματίζεται σοβαρά στο χέρι.

Το νέο διαδίδεται αστραπιαία και η κηδεία της Βασιλικής Γεωργαντζέλη και του θεμιστοκλή Καρανικόλα στον Άγιο Δημήτριο έλαβε τη μορφή συλλαλητηρίου.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

<i>Κυρ</i>	<i>Δευ</i>	<i>Τρί</i>	<i>Τετ</i>	<i>Πέμ</i>	<i>Παρ</i>	<i>Σάβ</i>
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

(Στη φωτογραφία: Είσοδος Ανταρτών στο Αγρίνιο από την πλευρά του Πάρκου)

14 Σεπτεμβρίου 1944

Απελευθέρωση
Αγρινίου από τις
Δυνάμεις Κατοχής

Τις πρώτες ημέρες του Σεπτεμβρίου 1944 κι ενώ οι Γερμανοί είχαν εγκαταλείψει το Αγρίνιο, οι στρατιωτικές δυνάμεις του ΕΛΑΣ ετοιμάζονταν να εισέλθουν στην πόλη. Προκειμένου να αποφευχθούν συγκρούσεις που θα οδηγούσαν σε εμφύλια αιματοχυσία, συστάθηκε επιτροπή εκπροσώπων του Αγρινίου και των Ταγμάτων Ασφαλείας οι οποίοι οι διαπραγματευόμενοι με εκπροσώπους των δυνάμεων του ΕΛΑΣ, προέβησαν στην υπογραφή των όρων παράδοσης της πόλης.

Σεπτέμβριος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Το 1882 ο χαρισματικός Αιτωλοακαρνάνας πολιτικός Χαρίλαος Τρικούπης, εκλεγμένος πρωθυπουργός του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους, αποφασίζει την κατασκευή δικτύου σιδηροδρόμων σε όλη τη χώρα.

Το έργο ξεκινά με την κατασκευή του δικτύου Πειραιώς - Αθηνών - Πελοποννήσου (ΣΠΑΠ).

Τον Ιούνιο του 1888 αρχίζουν οι εργασίες κατασκευής της γραμμής Μεσολογγίου - Αιτωλικού - Αγρινίου, μήκους 44 χιλιομέτρων, την οποία εκμεταλλεύεται βελγικός οίκος.

Τον Μάρτιο του 1890 ο Χ. Αποστολίδης ιδρύει την Εταιρεία Σιδηροδρόμου Ελλάδος (ΣΒΔΕ) και στις 15 του ίδιου μήνα πραγματοποιείται το πρώτο δρομολόγιο από το Μεσολόγγι προς το Αγρίνιο, με πλήθος κόσμου να παρακολουθεί ενθουσιασμένο το ιστορικό γεγονός.

Από τον επόμενο χρόνο παραδίδεται προς χρήση η επέκταση της γραμμής Μεσολόγγι - Κρυονέρι.

Το 1952 οι σιδηρόδρομοι Βορειοδυτικής Ελλάδος μετά την πτώχευσή τους κατάσχονται από το ελληνικό δημόσιο και υπάγονται στους ΣΠΑΠ.

Τον Οκτώβριο του 1970 οι ΣΒΔΕ σταματούν τη λειτουργία τους, καθώς η οικονομική τους εκμετάλλευση κρίνεται μη αποδοτική.

(Στη φωτογραφία: Οι μαθήτριες του Γυμνάσιου Θηλέων Αγρινίου επιβιβάζονται στα βαγόνια του τρένου για εκδρομή στο Κρυονέρι, 1955)

Οκτώβριος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
				1	2	3
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

(Στη φωτογραφία: Η Μάνα)

25

Τον Νοέμβριο του 1909 γεννήθηκε στο Παναιτώλιο (Μουσταφούλι) ο Χρήστος Καπράλος, ένας από τους σημαντικότερους γλύπτες του 20ού αιώνα, ιδίως σε ό,τι αφορά τον μοντερνισμό στην Ελλάδα.

Ήταν γιός αγροτικής οικογένειας. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών με τη βοήθεια των Αγρινιωτών αδελφών Παπαστράτου και συνέχισε σπουδάζοντας γλυπτική στο Παρίσι.

Επέστρεψε στην Ελλάδα, στο Παναιτώλιο το 1940.

Το 1946 μετακινήθηκε στην Αθήνα και μετέπειτα στην Αίγινα, όπου έστησε το 1963 το δικό του εργαστήριο.

Το έργο του Καπράλου είναι έντονα ανθρωποκεντρικό με εμπνεύσεις και από την αρχαία ελληνική τέχνη και μυθολογία.

Στο Αγρίνιο, από το 1996 λειτουργεί μόνιμη έκθεση γλυπτών του στην «Αίθουσα Τέχνης Καπράλου» που βρίσκεται στο κτίριο της Παπαστρατείου Δημοτικής Ειδικού Θέματος.

Η συλλογή αυτή αποτελείται από 60 έργα μικρού και μεγάλου μεγέθους, τα οποία ο καλλιτέχνης φιλοτέχνησε από την αρχή της καριέρας του, το 1930, έως το 1956.

Ο Χρήστος Καπράλος πέθανε στις 20 Ιανουαρίου του 1993.

Νοέμβριος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

20
25

Το Αεροδρόμιο Αγρινίου βρίσκεται στις παρυφές της πόλης, κοντά στο Δοκίμι.

Η έκτασή του υπολογίζεται στα 512 στρέμματα.

Ιδρύθηκε το 1930 και είναι από τα πιο παλιά πολιτικά αεροδρόμια της χώρας.

Το 1931 κατασκευάστηκε ο χωμάτινος διάδρομος και στις 23 Νοεμβρίου του ίδιου έτους λειτούργησε για πρώτη φορά, με πτήσεις της Ελληνικής Εταιρείας Εναερίων Συγκοινωνιών (Ε.Ε.Ε.Σ) από Αθήνα προς Αγρίνιο.

Το 1940 ολοκληρώνεται η επίστρωση του διαδρόμου με σκυρόδεμα.

Το τελευταίο δρομολόγιο εκτελέστηκε το 1977 από ένα Ιαπωνικό αεροσκάφος, χωρητικότητας 100 ατόμων.

Πρόσβαση στις εγκαταστάσεις πλέον έχει μόνο η Αερολέσχη Αγρινίου.

Δεκέμβριος

Κυρ	Δευ	Τρί	Τετ	Πέμ	Παρ	Σάβ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2025

δημιουργήθηκε με αγάπη, μεράκι και συλλογική προσπάθεια στο ηλαίσιο Σχεδιασμού και Υλοποίησης Προγραμμάτων Σχολικών Δραστηριοτήτων από ομάδες μαθητών/-τριών που συμμετέχουν

► **στο Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα:**

"Η Ωδή των ποταμών: Νερά που μιλούν για τη ζωή και τον πολιτισμό"

► **στο Πολιτιστικό Πρόγραμμα:**

"Η ιδεολογική κληρονομιά του Ρήγα Βελεστινλή"

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι συνέβαλαν με τις ιδέες, την υποστήριξη και την έμπινευσή τους στην υλοποίηση αυτού του έργου

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε:

- **την κ. Γεωργία (Γίτσα) Πανταζή – Ναστούλη, δημιουργό και διαχειρίστρια του Ιστολογίου Αγρίνιο...Γλυκές Μνήμες (agriniomemories.com), για την ευγενική παραχώρηση του αρχειακού υλικού και την πολύτιμη καθοδήγησή της**
- **τη φωτογράφο Νίκη Μπερερή για τη βοήθειά της σε θέματα τεχνικά τον Διευθυντή του Σχολείου, κ. Βασίλειο Τζουμάκα, για την αμέριστη στήριξή του στη συνολική προσπάθεια**

Με εκτίμηση,

Οι Συντονιστές των Προγραμμάτων
Παναγιωτακοπούλου Κ, Αντωνοπούλου Ε., Σίμου Φ, Παναγιωτοπούλου Κ.,
Ζάγκας Θ., Παπιουτσής Α.
Η ομάδα των συμμετεχόντων μαθητών/-τριών